PRZEGLĄD SZACHOWY

PISMO POŚWIĘCONE GRZE
I STUDIOM SZACHOWYM

IV. TURNIEJ MIĘDZYNARODOWY

O MISTRZOSTWO POLSKI W JURACIE

OD 23. V. DO 6. VI. 1937 R.

D W U T Y G O D N I K

ZESZYT NR. 7.

15. CZERWIEC 1937 R.

CENA 30 GROSZY

Nr. 7. Czerwiec 1937. Rok I.

Przegląd Szachowy

ORGAN LWOWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: LWÓW, JABŁONOWSKICH 34a.

Prenumerata kwart. 1 zł. 50 gr. ● półrocz. 2.75 ● rocz. 5 zł.

Konto P. K. O. Nr. 507.360.

Dr. S. TARTAKOWER

Moje wrażenia z Juraty

(Specjalny artykuł dla „Przeglądu Szachowego")

Przed skreśleniem wrażeń z turnieju w Juracie, należałoby przede wszystkim odpowiedzieć na pytanie czy szachy polskie od ostatniego narodowego turnieju w Warszawie w 1935 r. poczyniły postępy.

Odpowiedź jest bezwzględnie potwierdzająca. Oczywiście postęp ten uwidacznia się nie tyle w rozpowszechnieniu szachów, ile raczej w podniesieniu poziomu, to znaczy, że od r. 1935, wprawdzie nie pojawiły się nowe talenty szachowe, jednakże poprzednie sławy szachowe zyskały na sile, fantazji i pewności.

Świadczy o tym cały szereg świetnych zeszłorocznych wyczynów polskich mistrzów, jak n.p. sukces Najdorfa na Węgrzech, Paulina Frydmana w Czechosłowacji, Henryka Friedmana we Wiedniu, Appla w Anglii, no i wreszcie wyprzedzenie mistrza Spielmana przez Wojciechowskiego w turnieju warszawskim.

Zagranica z respektem odnosi się do polskiej plejady szachowej, zwłaszcza, że polskiego pochodzenia są takie sławy szachowe jak Amerykanie Fine, Rzeszewski i Dake, Holender Landau, Belg Koltanowski i wielu innych!

Jest rzeczą niewątpliwą, że gdyby Polska zmierzyła się dzisiaj z Rosją Sowiecką na 10 szachownicach, wynik spotkania nie byłby wcale przesądzony. Wracając do ostatniego turnieju, muszę w pierwszym rzędzie stwierdzić, że Najdorf jest nadal talentem wielkiej miary. Swoją sławę i swoją pozycję jako wice-mistrz Polski, potwierdził on w zupełności, co nietylko wynika z tabeli, ale też świadczą o tem jego partie. Jak nikt inny potrafi Najdorf walkę utrzymać w stałej dynamice, przy czym w rozbudowaniu otwarcia stał się teraz głębszy i pewniejszy.

Nieokiełzany jego temperament przynosił mu imponujące zwycięstwa pozycyjnie, z drugiej jednak strony zbytnia pewność siebie niejednokrotnie była przyczyną przykrych porażek (n.p. z Schächterem i Gerstenfeldem).

Można więc powiedzieć, że Najdorfa nikt nie pokonał, co najwyżej nadziewał się on czasami na własny miecz.

Appel jest prawdziwym artystą szachowym. Regedziński jest spiżowym myślicielem, jego uprawnienia do tytułu olimpijczyka są pierwszorzędne, jak również Wojciechowskiego, który łączy odwagę z elegancją, brak mu jednakże rutyny w turniejach międzynarodowych, tak niezbędnej dla poprawy klasy.

Szpiro i Schächter to olbrzymy szachowe pełne odwagi. Nierówną grą wykazuje niestety Kremer i Gerstenfeld (dlaczego „niestety“? Gdyby bowiem byli zawsze w najlepszej formie byliby niebezpieczni dla największych mistrzów).

Niespodzianką turnieju było dalekie miejsce utalentowanego Henryka Friedmana, co dla licznych jego przyjaciół było przykrym rozczarowaniem. Niestety zbyt łatwo ulega on wpływom zewnętrznym i zbyt szybko się deprymuje.

Tragiczny incydent z sympatycznym i powszechnie lubianym Achilesem Frydmanem, wykazuje, że gra szachowa pod swoim tak spokojnie wyglądającym płaszczem ukrywa gwałtowne namiętności.

Niewątpliwie jedną z przyczyn zachorowania mistrza łódzkiego, była ambicja, która ludzi pobudza do najszlachetniejszych czynów, a niekiedy spycha ich w odmęty obłąkania.

Piękną grę w szachy należy traktować tylko jako sport, co tak przykładowo potrafili urzeczywistnić Anglicy i Holendrzy.

Świetny przykład nonszalancji dał Widermański, który w wypadkach najgorszego „pecha“ (jak n. p. po tak niezasłużenie przegranej partii z Foltysem) zachowywał nadal swój filozoficzny uśmiech i sportowy spokój.

Następnej próbie mistrzowskiej, poznańczyk oprze się honorowo, albowiem nie brak mu już zrozumienia elementów gry szachowej, a jedynie w technicznym realizowaniu korzyści z już osiągniętej przewagi, nie ma jeszcze koniecznego doświadczenia i rutyny, co jedynie w częstych grach turniejowych zdobyć można.

Wybitną poprawę formę w stosunku do turnieju warszawskiego w 1935 r. wykazał Prof. Zawadzki, którego głównym atutem jest umiejętna koncentryczna gra figurami. Natomiat Inż. Piltz i Jagielski, dokazali tej sztuki, że dopiero w środkowej fazie turnieju po początkowych znacznych wahaniach formy, swój styl i swoją siłę tak wzmogli, że nawet dla najsilniejszych groźnymi przeciwnikami byli.

Mój wynik zwłaszcza z grupą mistrzów zagranicznych ($5^1/_2$ p. z 6 partyj) daje mi specjalną satysfakcję, dzięki temu zdołałem wyprzedzić Stahlberga, doskonałego mistrza gry pozycyjnej.

W przeprowadzeniu tak ciężkiego turnieju pod względem technicznym, duchowym i intelektualnym, nie małe zasługi położyli kierownicy Mistrz Przepiórka, por. Sternak i Inż. Salzman, którzy potrafili połączyć takt ze stanowczością. Podzięka świata szachowego należy się również Zarządowi pięknego hotelu „Lido“, za pierwszorzędne techniczne przygotowanie wielkiego międzynarodowego turnieju.

Miejscowość kuracyjna Jurata jest przepięknym zakątkiem, gdzie morze, słońce, las i idealne powietrze, użyczają czł wiekowi wytchnienia na łonie natury.

Niewątpliwie ostatni turniej szachowy przyczyni się do spopularyzowania tej miejscowości w całym świecie.

Jakkolwiek lista uczestników w turnieju w Juracie była całkiem imponująca, to jednakże pierwszorzędną obsadę turniejową stanowić by mogli nieobecni w tym turnieju zawodnicy polscy.

Względy zdrowotne nie pozwoliły na udział w turnieju Paulinowi Frydmanowi, zaś zawodowe Kolskiemu. Nieobecny był również znakomity Makarczyk. Z mistrzów starej gwardii obok wymienionego już mistrza Przepiórki, (który może już wkrótce wystąpi w szranki z młodymi), mógłby jeszcze ważkie słowo powiedzieć Kleczyński. Z mistrzów prowincjonalnych należałoby jeszcze wymienić Chojnackiego z Torunia, wicemistrza Poznania Gostyńskiego.

Młodym obiecującym talentem jest Platter, zaś wielkie możliwości rozwojowe mają również Młynek i Pogoriełły.

Chlubna wzmianka należy się tu jeszcze Dr. Cukiermanowi, lekarzowi mieszkającemu obecnie stale w Paryżu.

Kto wie czy wynik nie wyglądałby całkiem inaczej, gdyby któryś z nich brał udział w turnieju.

* * *

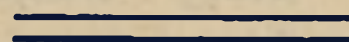
W złotej księdze Polskiego Związku Szachowego, wpisałem: „Szachy polskie są co raz bliższe zajęcia czołowego miejsca w koncercie szachowym potęg europejskich“

Któż jednak są Ci ludzie, którzy swą cichą bezinteresowną i pełną poświęcenia pracą, doprowadzili do takich rezultatów.

Nie jest rzeczą ciężką grać w turniejach, o wiele trudniej jest turnieje organizować.

Rozwój szachów polskich jest niewątpliwie związany z osobą „duchowego ojca” olimpiady warszawskiej w r. 1935, *Wojewody Dra Nakoniecznikoff-Klukowskiego, Dyr. Kazimierza Piłsudskiego i płk. dypl. Dra Mariana Steifera*, którzy wszyscy słowem, pismem i czynem przyczyniali się i przyczyniają do rozpowszechnienia idei szachowej.

Warszawa, Łódź i Jurata, to są dotychczasowe ich wyczyny na tym polu. *Vivant sequentes*!

IV. Międzynarod. turniej szachowy o mistrz. Polski

(techniczne omówienie)

Nie będzie przesadą, jeśli dodam do artykułu Mistrza Dra Tartakowera że IV. Międzynarodowe mistrzostwa Polsk w Juracie, trzymały w napięciu przez dwa tygodnie szachistów całego świata. Ogólne zainteresowanie świata szachowego tym turniejem będzie uzasadnione, biorąc pod uwagę europejski poziom tego turnieju tak iż nie bez słuszności możemy go dorównać do największych turniejów 1937 roku. Najlepszym dowodem tego jest cały szereg pięknych i po mistrzowsku zakończonych partii, pretendujących w konkursie do nagród piękności.

Z największym uznaniem o Jurackim turnieju wyrażają się najpoważniejsze czasopisma szachowe rozmaitych krajów, okazuje się że Polska posiada szereg talentów szachowych z których możemy być dumni.

Mistrz Dr. Tartakower wykazał w tym turnieju nadzwyczajną formę osiągając z mistrzami zagranicznymi doskonały wynik. Z młodzieńczym zapałem walczył przeciwko plejadzie młodych mistrzów osiągając sukces za sukcesem.

Jedynymi groźnymi przeciwnikami byli Stahlberg i Najdorf z którymi po ładnej i zaciętej walce zremisował. Zdobycie przez Mistrza Tartakowera I-szej nagrody jest wysoko zasłużone. Mamy nadzieje że w przyszłych turniejach światowych nadal święcić będzie dalsze triumfy.

II-gi nagrodzony Mistrz Stahlberg to arystokrata szachowy 100% Jego subtelna i piękna gra wzbudziła zachwyt u każdego gracza. Jego styl gry który mieści w sobie moc pięknych i głębokich kombinacji jest godną po-

dziwu. Gracz ten posiada wszelkie dane zalety aby być zaliczonym w poczet mistrzów światowych.

Najdorf to Polski Keres. Jego wspaniałe kombinacje obliczone na dłuższą metę były rewelacją turnieju. Jest on bezprzecznie wielkim talentem szachowym. Doskonałe zrozumienie pozycji, szybka orjentacja oraz bystrość umysłu rokują Mu wielką karjerę szachową. Wziąwszy pod uwagę wyniki Najdorfa dwie niezasłużone przegrane partie do (Schächtera i Gerstenfelda) wykazują że gracz ten zrobił kolosalne postępy. Miejmy nadzieję że w turniejach mistrzowskich wkrótce zabłyśnie Jego gwiazda.

Łódzki Mistrz Appel grał z wielkim polotem wygrywaiąc po mistrzowsku z silnymi graczami. Jego partia ze Szpirą była arcydziełem sztuki. Doskonała technika zdobyła Mu rozgłos i zupełnie zasłużenie zdobył czołowe miejsce.

Z Polskich mistrzów wyróżnili się jeszcze Szpiro, Gerstenfeld, Wojciechowski i Prof. Zawadzki. Mistrzowie Łowcki i Kremer zdobyli nadzwyczajne wyniki w pierwszej połowie turnieju, natomiast w drugiej połowie wykazali przemęczenie, poprawnie grali też Inż. Piltz i red. Jagielski. Niedysponowani byli I. Schächter i H. Friedman, który bezprzecznie powinien był zająć nagrodzonego miejsca w tabeli. Z mistrzów zagranicznych wyróżnili się jeszcze Pirc, Steiner i Foltys którzy wykazali światową klasę, przemęczenie wykazali Andersen i Apszenek.

Pragnę jeszcze raz podkreślić wielkie zasługi komitetu turniejowego w osobach ***p. Wojew. Dra Nakoniecznikoff-Klukowskiego, p. Dyr. K. Piłsudskiego, Pułk. Dra Marjana Steifera, Mistrza D. Przepiórki, Inż. H. Salzmana i por. Sternaka*** za urządzenie tak pięknej i bogatej imprezy, oraz ofiarnej pracy pełnej poświęcenia.

Impreza ta zapisaną będzie złotymi zgłoskami w historii szachów w Polsce.

Serdeczne podziękowanie oraz wyrazy wielkiego uznania składam Zarządowi w Juracie za miłe i gościnne przyjęcie oraz uprzyjemnianiem nam popobytu w pięknym hotelu „Lido“. *I. S.*

Do P. T. Prenumeratorów!

Zwracamy się powtórnie do Prenumeratorów z uprzejmą prośbą o uiszczenie prenumeraty za II-gi kwartał. Wpłacając regularnie prenumeratę przyczyniacie się do stałego i regularnego ukazywania się pisma.

DZIAŁ PARTII

Partie z turnieju szachowego w Juracie

Partia Nr. 45.

II. runda. — 24. maja 1937 r.

I. Schächter — Wojciechowski

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sb1—c3 Gf8—b4, 4. Hd1—c2 Sb8—c6, 5. Sg1—f3 0—0, 6. Gc1—g5 Wf8—e8, 7. a2—a3 Gb4×c3, 8. Hc2×c3 Hd8—e7, 9. Gg5—h4

Białe nie chcą dopuścić do wymiany giermka g5 przez S—e4.

9. . . . d7—d6, 10. g2—g4 e6—e5, 11. d4—d5 e5—e4, 12. Sf3—d2 Sc6—e5, 13. h2—h3 Sf6×d5, 14. Gh4×e7 Sd5×c3, 15. Ge7×d6

Grube przeoczenie białych, dające czarnym możność ładnie i szybko zakończyć partii.

15. . . . Se5—d3†! 16. e2×d3 e4×d3† 17. Sd2—e4 d3—d2† 18. K×d2 Sc3×e4†, biały poddaje.

Partia Nr. 46.

V. runda. — 26. maja 1937 r.

Dr. Tartakower — I. Schächter
(Paryż) (Lwów)

1. c2—c4 e7—e5, 2. Sb1—c3 Sg8—f6, 3. Sg1—f3 Sb8—c6, 4. d2—d4 e5×d4, 5. Sf3×d4 d7—d6, 6. e2—e4 Gf8—e7, 7. f2—f3 0—0, 8. Gc1—e3 Sc6—e5, 9. Gf1—e2 c7—c6, 10. 0—0 d6—d5, 11. e4×d5 c6×d5, 12. c4×d5 Sf6×d5, 13. Sc3×d5 Hd8×d5, 14. Sd4—f5! Hd5—e6, 15. Sf5×e7† He6×e7, 16. Wf1—e1 Wf8—d8, 17. Hd1—b3 Gc8—e6, 18. Hb3—c3 Se5—g6, 19. We1—d1 Wd8×d1†, 20. Ge2×d1 Wa8—c8, 31. Hc3—d4 b7—b6 22. a2—a3 h7—h6, 23. Ge3—d2 Wc8—d8, 24. Hd4—e3 Sg6—e5, 25. Gd2—b4 He7—c7, 26. Gb4—c3 Se5—d3, 27. g2—g3 Hc7—c5, 28. He3×c5 b6×c5

Jak się później okazało, było lepiej bić Sd3 Hc5.

29. Gd1—c2 c5—c4. 30. Wa1—d1 Ge6—f5, 31. g3—g4 Gf5—g6, 32. Gc2×d3 Gg6×d3

Silniejsze było c4×d3, ewentualnie Wd8×d3 i po wymianie wież powstałaby remisowa końcówka.

33. Wd1—e1 Wd8—d7, 34. We1—e8† Kg8—h7, 35. Kg1—f2 Gd3—c2, 36. We8—c8 Gc2—b3, 37. h2—h4 f7—f6, 38. Wc8—c6 Kh7—g8, 39. f3—f4 Kg8—h7, 40. Wc6—a6 Gb3—d1, 41. g4—g5 h6×g5, 42. h4×g5 f6×g5, 43. f4×g5 Gd1—c2, 44. Kf2—e3 Gc2—d3, 45. a3—a4 Wd7—b7, 46. a4—a5 Wb7—d7, 47. Wa6—c6 Gd3—f1, 48. Ke3—f4 Gf1—d3, 49. Kf4—e5 Gd3—f1, 50. Wc6—a6 Gf1—e2, 51. Wa6—c6 Ge2—f1 52. a5—a6 Gf1—d3, 53. Gc3—d4 Gd3—f1 54. Gd4—e3 Wd7—e7†, 55. Ke5—d4 Gf1—d3, 56. Ge3—d2 W—e4† 57. Kd4—c3 We4—e7, 58. Gd2—f4 We7—d7, 59. Gf4—d2 Wd7—e7, 60. Kc3—b4 Gd3—e4, 61. Wc6—d6 Ge4—d3, 62. Gd2—c3 Gd3—f1, 63. Kb4—b5 Gf1—e2, 65. Kb5—c5 Ge2—f1, 65. Gc3—d2 Gf1—d3

Jeżeli G—d2 to G czarny musi trzymać diagonali d3—g6 bo grozi ciągle g5—g6† Kh lub g8 i Wd6—d8 mat.

66. b2—b4 We7—e2, 67. Gd2—c3 We2—g2, 68. Wd6—d5 Kh7—g6, 69. Wd5—d7 Wg2×g5†, 70. Kc5—d6 Kg6—h7, 71. Wd7×a7 Gd3—f1, 72. Wa7—f7 Gf1—g2, 73. a6—a7 W—g3, 74. Gc3—e5 W—g6†, 75. Kd6—c5 Wg6—g5, 76. Kc5—d4 Gg2—h1, 77. b4—b5 Wg5—g1, 78. Kd4×c4 W—g2, 79. Wf7×g7† Wg2×g7. 80. Ge5×g7 Kh7×g7, 81. Kc4—c5 Kg7—f8, 82. Kc5—d6 poddaje.

Partia Hetmańska Nr. 47.

VI. runda — 27. maja 1937 r.

Kremer — Dr. Tartakower
(W-wa) (Paryż)

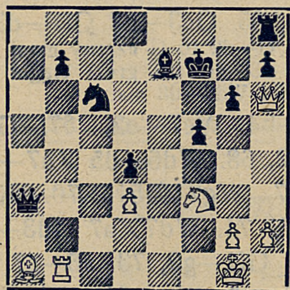
1. Sg1—f3 d7—d5, 2. c2—c4 d5—d4, 3. b2—b4 f7—f6, 4. e2—e3 e7—e5, 5. Gc1—b2 c7—c5 6. e3×d4 c5×d4, 7. a2—a3 Sg8—h6, 8. Gf1—d3 a7—a5, 9. 0—0 a5×b4 10. Wf1—e1 Sb8—c6, 11. Gd3—e4 Kg8—f7, 12. Hd1—e2 Gf8—c5, 13. Ge4—d5† Kf7—f8, 14. d2—d3 Gc8—d7, 15. Sf3—d2 Sh6—f7, 16. Sd2—e4 Gc5—e7 17. f2—f4 e5×f4, 18. We1—f1 f4—f3, 19. He2×f3 Sc6—e5, 20. Hf3—g3 Gd7—c6, 21. Gd5×c6 Se5×c6, 22. c4—c5 g7—g6, 23. a3×b4 Wa8×a1, 24. Gb2×a1 Sc6×b4, 25. Sb1—d2 f6—f5, 26. Sd2—f3

O wiele silniej było 26. Sd2—c4, a następnie Se4—d6 i t. d

26. . . Sb4—c6, 27. Hg3—f4 Hd8—d5 28. Se4—d6 Sf7×d6, 29. c5×d6 Hd5×d6, 30. Hf4—h6† Kf8—e8, 31. Wf1—e1 Ke8—f7, 32. We1—b1 Hd6—a3, 33. Wb1—e1

Białe mogły śmiało grać Sf3×d4 Ha3×d3, 33. Sd4—c2 H×c2, 34. Hg7† K—e6 W—e1† i H×Wh8.

Pozycja po 33. pos. białych:

33. . . . Ge7—f6, 34. Hh6—f4 Wh8—e8, 35. We1—b1 We8—e7, 36. h2—h3 Ha3×d3, 37. Wb1—c1 Hd3—e3† Białe poddają.

Partia ta wyróżnia się oryginalnym stylem grana z wielkim polotem przez obu przeciwników, mistrz Kremer był w niedoczasie chcąc ratować się przed kontumacją stracił kilka temp i przegrał partię.

Partia Nr. 48.

VI. runda. — 27. maja 1937 r.

E. Andersen (Danja) — A. Szpiro (Łódź)

1. d2—d4 d7—d5, 2. Sg1—f3 Sg8—f6, 3. c2—c4 e7—e6, 4. Sb1—c3 c7—c6, 5. e2—e3 Sb8—d7, 6. Gf1—d3 d5×c4, 7. Gd3×c4 b7—b5, 8. Gc4—d3 a7—a6, 9. e3—e4 c6—c5, 10. e4—e5 c5×d4, 11. Sc3×b5 Sd7×e5, 12. Sf3×e5 a6×b5, 13. Gd3×b5† Gc8—d7 14. Gb5×d7† Sf6×d7, 15. Se5×d7 Hd8×d7, 16. 0—0 Gf8—e7, 17. Gc1—f4 0—0, 18. Gf4—e5 Wf8—d8, 19. Wf1—e1 Hd7—d5, 20. a2—a3 f7—f6, 22. Ge5—g3 e6—e5, 22. Hd1—d2 Wd8—b8, 23. Wa1—d1 Wb8—b3, 24. Hd2—c1 Wa8—b8, 25. Wd1—d2 Ge7—d6, 26. We1—d1 Hd5—b7, 27. Hc1—c4† Kg8—f8, 28. Wd2×d4

Kombinacja mylna, białe przeoczyły że po biciu Wg3, grozi mat na g2.

28. . . . Wb3×g3, 29. Wd4—e4 Wb8—c8, 30. Hc4—e6 Wg3—d3! 31. Wd1—f1 Hb7×e4, 32. He6×c8† K—f7 33. h2—h3 He4—d5, 34. Hc8—c2 e5—e4, 35. Wf1—c1 Wd3—d2 36. Hc2—c8 Wd2—d1†, Białe poddają.

Partia Nr. 49.

VII. runda — 27. maja 1937 r.

Stahlberg (Szwecja) — Pirc (Jugosławia)

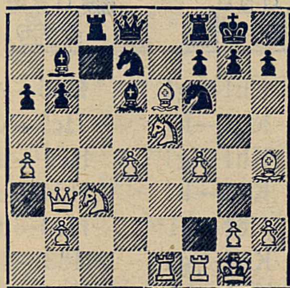
1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sg1—f3 Sb8—d7, 4. Sb1—c3 Sg8—f6, 5. Gc1—f4 Gf8—b4, 6. e2—e3 0—0, 7. Hd1—b3 c7—c5, 8. Gf1—e2 Hd8—e7, 9. 0—0 c5×d4, 10. e3×d4 d5×c4, 11. Ge2×c4 a7—a6, 12.

Sf3—e5 Sf6—h5, 13. Gf4—e3 Gb4—d6, 14. f2—f4 Sh5—f6, 15. a2—a4 b7—b6, 16. Ge3—f2 Gc8—b7, 17. Gf2—h4 Wa8—c8, 18. Wa1—e1 He7—d8

Błąd który umożliwił białym ofiarę giermka na e6 lepiej było odejść Kg—h8.

19. Gc4×e6! Gd6×e5,

Pozycja po 19 pos. białych:

20. f4×e5 f7×e6, 21. Hb3×e6† Wf8—f7. 22. e5×f6 g7×f6, 23. We1—e3 Sd7—f8, 24. We3—g3† Sf8—g6, 25. Gh4×f6 Hd8—f8 26. Gf6—e5 Wc8—c6 27. He6—b3 Gb7—c8, 28. Hb3—d5 Wc6—e6, 29. Wf1×f7 Hf8×f7, 30. Sc3—e4 Gc8—b7 31. Hd5—d8† Hf7—f8, 32. Hd8×f8† Kg8×f8, 33. Se4—g5 We6—c6, 34. Sg5×h7† Kf8—e7, 35. h2—h4 Sg6×e5, 36. d4×e5 Ke7—e6, 37. Wg3—g6† Ke6×e5, 38. Wg6×c6 Gb7×c6, 39. a4—a5

Subtelne posunięcie, które rozbija czarnych pionów niedopuszczczając do wyrobienia sobie wolnego piona na tym skrzydle.

39. . . . b6×a5, 40. Kg1—f2 Ke5—d4 41. Sh7—f6 a5—a4, 42. h4—h5 Kd4—e5, 43. Sf6—g4† Ke5—f5, 44. h5—h6 poddaje.

Ponieważ na Kg6 następuje Sg7—e5† i zdobywa giermka c6.

Partia Nr. 50.

VIII. runda — 29 maja 1937 r.

Foltys (Czechosłowacja) — Schächter (Lwów)

1. e2—e4 e7—e5, 2. Sg1—f3 Sb8—c6, 3. Gf1—b5 a7—a6, 4. Gb5—a4 g7—g6, 5. Sb1—c3 Gf8—g7, 6. 0—0 Sg8—e7, 7. d2—d3 0—0, 8. Gc1—g5 h7—h6, 9. Gg5—h4 g6—g5, 10. Gh4—g3 Se7—g6, 11. Sc3—d5 Sc6—e7, 12. Sd5—e3 d7—d5, 13. Ga4—b3 d5—d4, 14. Se3—c4 Se7—c6, 15. Sf3—e1 Kg8—h7, 16. c2—c3 f7—f5, 17. e4×f5 Gc8×f5, 18. c3×d4 Sc6×d4, 19. Sc4—e3 Sg6—f4, 20. Gg3×f4 e5×f4, 21. Sc3×f5 Wf8×f5, 22. Hd1—g4 f4—f3! 23. g2—g3 Kh7—h8, 24. Se1—c2 Sd4—e2†, 25. Kg1—h1 Wf5—f8, 26. Wa1—d1 c7—c5, 27. Sc2—e3 Gg7×b2, 28. d3—d4 Gb2×d4, 29. Se3—f5 Hd8—c8, 30. Gb3—c2 Gd4—g7, 31. Hg4—e4 Hc8×f5

Jeżeli 31. Se2—c3 następuje 32. He4—e7. Wf8×f5, 33. Wd1—d7 Hc8—f8. 34. Gc2×f5 i białe zdobyły kwalitet z lepszą grą.

32. He4×f5 Wf8×f5, 33. Gc2×f5 Se2—d4, 34. Gf5—g6 Gg7—f6 35. Wf1—e1 Kh8—g7, 36. Gg6—h5 b7—b5, 37. We1—e3 Wa8—a7,

Groziło 37. Gh5×f3 Sd4×f3, 38. Wd1—d7+ zdobywając 7 linię co byłoby bardzo niekorzystnym dla czarnych.

38. Gh5×f3 Sd4×f3, 39. We3×f3 Gf6—d4, 40. Kh1—g2 a6—a5, 41. Kg2—f1 a5—a4, 42. Kf1—e2 b5—b4, 43. Ke2—d3 b4—b3, 43. Wd1—d2 a4—a3, 44. Kd3—c4 b3—b2, 45. Wd2—d1 g5—g4, 46. Wf3—f4 h6—h5, 47. Wd1—b1 Wa7—b7, 48. f2—f3 Wb7—b4† 49. Kc4—d5 Wb5—b3,

Błąd w tej pozycji silniejsze było Gd4—e3 jeżeli 50. Wf4—e4 uastępnje W—d4 51. We4×d4 c5×d4 mając wygraną końcówkę a jeśli 51. Kd5—e5 nastapiłoby Wd4—d1, 52. Wb1×d1 Ge3—c1 i wygrywa.

50. f3×g4 Wb3—c3, 51. g7×h5 Wc3—c1, 52. Wf3—f1 Gd4—e3, 53. Wf1×c1 b2×c1, 54. Wb1×c1 Ge3×c1, 55. Kd5×c5 Kg7—f6, 56. h2—h3 Kf6—g5, 57. g3—g4 Kg5—h4, remis.

Partia Hetmańska Nr. 51.

X. runda 29. maja 1937 r.

M. Łowcki — Dr. Tartakower

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 d7—d6
3. Gf1—c4 Gc8—e6
4. Gc4×e6 f7×e6
5. c2—c3 Sb8—c6
6. Hd1—b3 Hd8—c8
7. Sf3—g5 Sc6—d8
8. 0—0 Gf8—e7
9. d2—d4 Ge7×g5
10. Gc1×g5 Sd8—f7
11. Gg5—h4 c7—c6
12. Sb1—d2 Hc8—d7
13. Wa1—d1 e5×d4
14. c3×d4 Sg8—e7
15. f2—f4 0—0
16. Gh4×e7 Hd7×e7
17. f4—f5 Sf7—d8
18. Wd1—e1 Kg8—h8
19. d4—d5 c6×d5
20. e4×d5 e6—e5
21. Sd2—e4 Sd8—f7
22. Hb3—e3 He7—h4
23. Wf1—f3 Wa8—c8
24. Wf3—h3 Hh4—f4
25. He3×a7 Wc8—c1
26. Ha7—e3 Wc1×e1†
27. He3×e1 Sf7—g5
28. Wh3—h4 Hf4×f5
29. Se4×d6

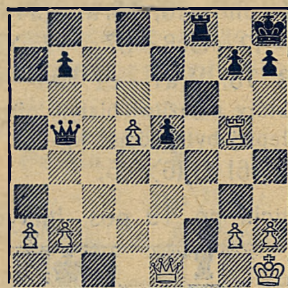
Decydujący błąd który prowadzi do szybkiej przegranej białych.

29. . . . Hf5—g6!
30. Wh4—g4

Jedyne w tej pozycji aby zapobiec S—f3† oraz aby zdobyć S na g5. Białe w tej pozycji przeoczyły wspaniałą kombinację która prowadziła do zdobycia wieży g5.

30. . . . Hg6×d6!
31. Wg4×g5 Hd6—b6†!
32. Kg1—h1 Hb6—b5

Pozycja po 32. pos. czarnych

33. Kh1—g1 Hb5—c5†
34. Kg1—h1 Hc5—c4
35. Kh1—g1 Hc4—d4†
36. Kg1—h1 Hd4—e4
37. He1—c1 He4—d3
38. Kh1—g1 Hd3—d4†
39. Kg1—h1 Hd4—d2

Biały poddaje.

Partia Nr. 52.

XI. runda. — 30. maja 1937 r.

G. Stahlberg — E. Andersen
(Szwecja) (Danja)

1. d2—d4 Sg8—f6, 2 c2—c4 e7—e6, 3. Sb1—c3 Gf8—b4, 4. Hd —c2 Sb8—c6, 5. e2—e3 e6—e5, 6. d4—d Sc6—e7, 7. Gf1—d3 Gb4×c3† 8. Hc2×c3 d7—d6, 9. Sg1—e2, 0—0. 10. Se2—g3 Sf6—d7, 11. 0—0 f7—f5, 12. f2—f4 e5—e4, 13. Gd3—e2 Sd7—f6, 14. b2—b4 Gc8—d7, 15. Gc1—b2 Gd7—e8, 16. Wa1—d1 Hd8—d7, 17. Wd1—d2 a7—a5, 18. b4—b5 b7—b6, 19. Ge2—d1 Hd7—d8, 20. Sg3—e2 Ge8—d7, 21. Se2—d4 Hd8—e8, 22. g2—g3 He8—g6 23. Wd2—g2 h7—h5, 24. h2—h3 Kg8—f7, 25. g3—g4 h5×g4, 26. h3×g4 f5×g4, 27. f4—f5 Se7×f5

Śmiała ofiara figury.

28. Sd4×f5 Gd7×f5, 29. Wg2—f2 Wf8—h8, 30. Wf2×f5 Hg6—h7

Czarne uzasadniają iż kontratak, jest najlepszą obroną.

31. Wf5×f6† Kf7—g8, 32. Kg1—f2 g7×f6, 33. Kf2—e1 Wa8—f8, 34. Wf1—f4

Słaby ruch, lepiej było zagrać krolem d2 i K—c1.

34. ... Hh7—h1† 35. Ke1—d2 Wh8—h2† 36. Kd2—c1 g4—g3, 37. Wf4—g4†

Jeżeli Wf4×f6, to Wf8×f6, 38. H×f6 Wh2×b2 i białe muszą szukać remis przez wieczny szach przez groźbę g3—g2H.

37. . . . Kg8—h7, 38. Wg4×g3 Wh2—f2, 39. Wg3—g4 Wf8—g8, 40. Wg4—f4 Wg8—g1, 41. Hc3—d4 Wg1×d1† 42. Hd4×d1 Hh1×d1 43. Kc1×d1, Wf2×b2 44. Wf4×e4, Kh7—g6, 45. We4—e6 Kg6—f5 46. 2—a3 remis.

Na 46. W×c7 następuje Ke4, 47. W—e7† K—d3 i czarne zdobywają lepszą końcówkę.

Partia grana przez obu przeciwników pięknie z wielką żywotnością.

Partia Nr. 53.

XI. runda. — 30. maja 1937 r.

I. Schächter — M. Łowcki

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. c2—c4 e7—e6 3. Sb1—c3 Gf8—b4, 4. Hd1—c2 c7—c5 5. e2—e3 Sb8—c6, 6. Sg1—f3 0—0, 7. a2—a3 Gb4×c3, 8. b2×c3 d7—d6, 9. Gf1—d3 Hd8—e7, 10. e3—e4 e6—e5 11. d4—d4 Sc6—a5, 12. h2—h3 b7—b6 13. Wa1—b1 Gc8—a6, 14. Hc2—e2 He7—d7, 15. 0—0 Sf6—e8 16. Sf3—d2 f7—f6, 17. f2—f4 e5×f4 18. Wf1×f4 g7—g6, 19. Sd2—f1 Se8—g7, 20. Sf1—e3 Wa8—e8, 21. He2—f1 Hd7—e7, 22. Se3—g4 Sg7—h5, 23. Wf4—f3 Ga6—c8. 24. Sg4—h6†! Kg8—h8, 25. g2—g4 Sh5—g7, 26. Wb1—b2 f6—f5, 27. e4×f5 g6×f5, 28. g4×f5 Sg7—h5, 29. Wb2—g2 He7—e1, 30. Gc1—d2 He1×f1†, 31. Kg1×f1 Sh5—f6, 32. Gd2—g5 Gc8—a6 33. Wf3—e3

Jeśli We8×e3 następuje Gg5×f6, W—g8 mat.

33. . . . We8—d8

Błąd, lepiej było zagrać wieżą na b8.

34. We3—e6 Sa5×c4,

W tej pozycji czarne muszą utracić figurę, jeżeli 34. Kh8—g7, następuje 35. W—e7† K—h8, 36. We7—f7 Sf6—h5, 37. f5—f6 z groźbą (W×h7 mat) i t. d.

35. We6×f6 Sc4—e3† 36. Kf1—g1

Lepiej było Kf1—f2 po biciu S×g2 S byłby uwięziony.

36. . . . Se3×g2

Naturalnie że nie Ga6×d3 przez Wf6×f8† Wd8×f8, Gg5—f6† W×f6 Wg2—g8 mat.

37. Gd3×a6 Sg2—e1, 38. Kg1—f2 Kf8—g7

Groziło ciągle Wf6—f7.

39. Wf6×f8 Wd8×f8

Po kilku ruchów czarne poddają.

Partia Nr. 54.

XVIII. runda — 4. czerwca 1937 r.

Appel (Łódź) — Kremer (W-wa)

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	Sb1—c3	c7—c5
4.	c4×d5	c5×d4
5.	Hd1—a4†	

Jeśli Hd1× odrazu d4 to Sb8—c6 zdobywając tempo.

5.	. . .	Gc8—d7
6.	Ha4×d4	e6×d5
7.	Hd4×d5	Sb8—c6
8.	e2—e3	Sg8—f6
9.	Hd5—b3	

Lepiej było na d1.

9.	. . .	Gf8—d6
10.	Sg1—f3	0—0
11.	Gf1—e2	Gd7—e6
12.	Hb3—d1	Hd8—e7
13.	Sf3—d4	Sc6×d4
14.	e3×d4	Sf6—d5
15.	Sc3×d5	Ge6×d5

Czarne świetnie usadowiły obu giermków

16. 0—0

Roszada w tej sytuacji jest bardzo ryzykowna. ale białe nie mają innego wyjścia.

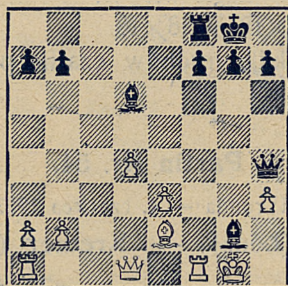
16. . . . Wa8—e8
17. Gd1—e3 He7—h4
18. h2—h3

Słaby ruch, pozycja białych jest już beznadziejna. Czarne musiały przeoczyć, że jeśli H—h4 to nie można grać g2—g3 bo H—e4 i białe muszą utracić figurę chcąc ratować się przed matem.

18. . . . W×e3
19. f2×e3 G×g2!

Niespodzianka. Nie można bić, bo Hg3† i h2 mat.

Pozycja po 19 pos. białych:

20. Ge2—f3 Gg2×h3
21. Hd1—e2 Hh4—g3†
22. Kg1—h1 Gh3×f1
23. Wa1×f1 Wf8 - e8
24. Wf1—f2 Gd6—f4
25. e3—e4 We8—c8
26. Wf2—f1 Wc8 - c6

Biały poddaje.

Ładnie grana partia przez Mistrza Kremera. Partia ta ubiega się o nagrodę piękności.

Partia Nr. 55.

XIII. runda — 2. czerwca 1937 r.

Dr. Tartakower — A. Steiner

1. d2—d4 Sg8—f6, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sb1—c3 Gf8—b4, 4. Gc1—d2 d7—d5, 5. e2—e3 0—0, 6. Sg1—f3 Wf8—e8, 7. Gf1—d3 Sb8—d7, 8. 0—0 c7--c6, 9. Sc3×d5! Sf6×d5. 10. c4×d5 Gb4×d2, 11. d5×c6 Gd2—a5, 12. c6×d7 Gc8×d7, 13. Sf3—e5 We8—e7

Groziło ofara giermka na h7† K×h7 H—h5† K—g8, H×f7† i H×d7 i t. d.

14. H—h5 h7—h6, 15. f2—f4 Gd8—e8, 16. f4—f5 f7—f6, 17. Se5—g6 e6×f5

Ofiara kwalitetu była nieuzasadniona, lepiej było bić G×g6, Hh5×g6 e6—e5 i partia czarnych byłaby jeszcze do utrzymania.

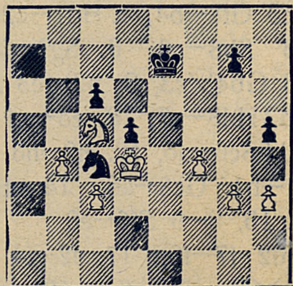
18. Sg6×e7† Hd8×e7, 19. Hh5×f5 He7×e3† 20. Kg1—h1 He3×d4, 21. Wa1—d1 Hd4—e5, 22. H—h7† Kg8—f8 23. Gd3—c4! He5—g5

Już nie było ratunku dla czarnych, groźba H—g8† i H×g7 mat nie do obrony, jeśli 23. Ge8—f7 następuje 24. We1—d7, G×c4, 25. W×g7 i t. d.

24. H—g8† K—e7, 25. H—e6† K—f8, 26. H—d6 mat.

Ciekawa pozycja.

Foltys

Widermański

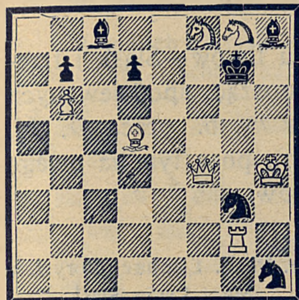
Pozycja powstała z partii Widermański — Foltys, białe mając przewagę piona miały wygraną końcówkę nastąpiła niespodzianka.

Czarne przy ciągu zagrały Sc4—d2 białe Kd4—e5 Sd2—f3†, K—f5 Ke7—f7 groźba g7—g6, mat nieunikniony, białe genialnie przegrały.

DZIAŁ ZADAŃ

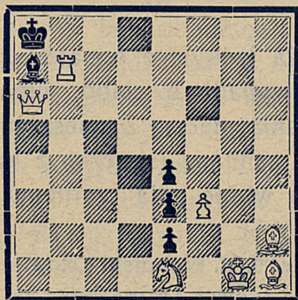
Redaguje S. L.

58. **S. Czerniakow** Potoczek
(Oryginalne)

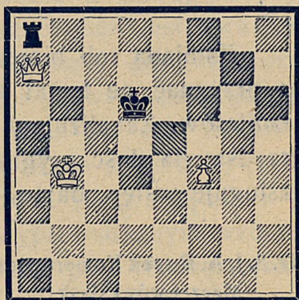
Samomat w 3 posunięciach.

59. **J. A. Rusek,** Komorowice
(Oryginalne)

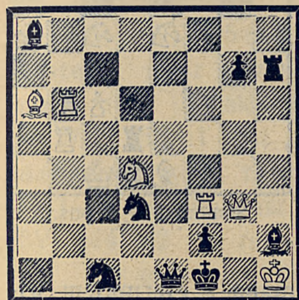
Samomat w 4 posunięciach.

60. **T. Horak** Lwów
(Oryginalne)

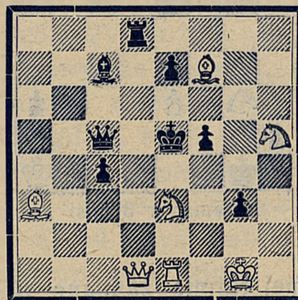
Samomat maksymalny w 3 pos

61. **S. Limbach** (Borysław)
(Oryginalne)

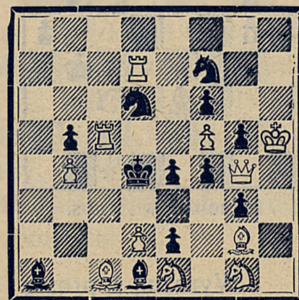
Samomat w 2 posunięciach.

62. L. Tuhan-Baranowski (W-wa)
4. wzm. zaszcz. „W. Sz.“ 1936

Mat w 2 posunięciach.

63. **M. Wróbel** (W-wa)
1 n. „Magazinet“ 1931.

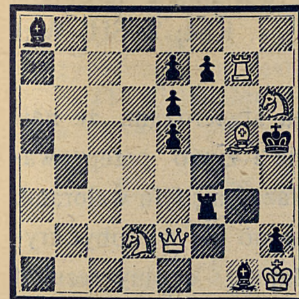

Mat w 2 posunięciach.

Z meczu Lwów-Śląsk

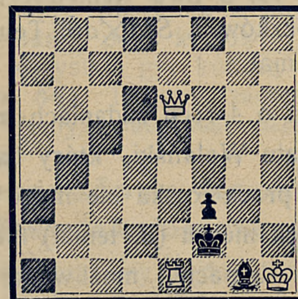
(III. Temat)

64. **Prof. M. Wójcik** (Radziech.)
Godło „Szarotka“
1. i 2. nagr. ex aequo

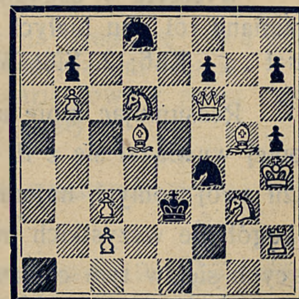
Samomat w 3 posunięciach.

65. **S. Limbach** (Borysław)
Godło „Trzy warianty“
1. wzmianka zaszczytna

Samomat w 2 posunięciach.

66. **E. Wolański** Katowice
Godło „Brylant i kryształ“
1. pochwała

Samomat w 2 posunięciach.

TEORIA ZADAŃ

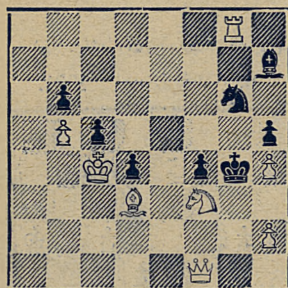
S. LIMBACH

O SAMOMACIE

III.

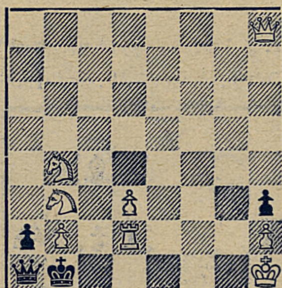
Zamiana roli bierek była jednym z tematów meczu Lwów—Śląsk i trzeba przyznać, że temat ten wypadł b. słabo, nie przynosząc spodziewanych rezultatów. Zanalizujmy zadania meczu. Zamieszczono w *nr. 6.* praca *nr. 56.* przedstawia dość oryginalną zamianę (skoczka z królem), poza tym na uwagę zasługuje wstęp, dający dwa wolne pola czarnemu królowi.

Nr. 8. J. A. Rusek Komorowice
Mecz Lwów-Śląsk
1 i 2 wzm. zaszczytna

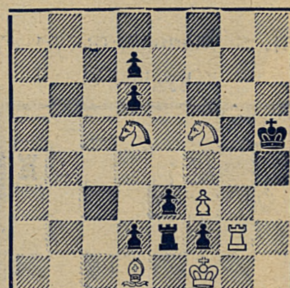
Samomat w 3 pos.

Nr. 9. E. Wolanski Katowice
Mecz Lwów-Śląsk
1 i 2 wzm. zaszczytna

Samomat w 3 pos.

Nr. 10. S. Limbach Borysław
Mecz Lwów-Śląsk
1 pochwała

Samomat w 2 pos.

Wyraźną i prostą w mej formie zamianę ról hetmana z giermkiem widzimy w pracy Ruska (nr. 8.) *1. Hd1!* Kh3; 2. Gf1† Kg4; 3 Hd3! G×g8 mat. Najlepiej i b. ciekawie przeprowadził pomysł zamiany Wolański (nr. 9.) W przed-grze (t. zn. gdyby czarne zaczynały) mamy grę następującą: ... H×b2; 2. *Wd1†* Hc1; *3. Sa1*! H×c1 mat. — Wstęp *1. Hh5*! zmienia zupełnie grę ... H×b2; 2. Hd1† Hc1; 3. *W×a2*! H×d1 mat, gdyż hetman zajął miejsce wieży, która znów wyręczyła skoczka b3 w unieruchomieniu piona a2!

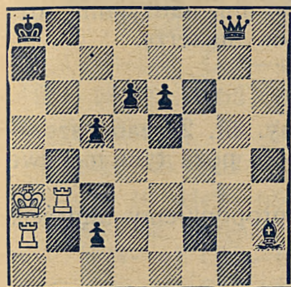
Wreszcie w zadaniu nr 10. w dwu symetrycznych wariantach następuje zamiana ról obu białych skoczków *1, Sf5×d6*! Tempo! . . . Kh4; 2. Sf4! We1 mat . . . Kh6; 2. Sf6! We1 mat.

Reasumując moje uwagi o 4-rech zadaniach meczu, stwierdzam, że najlepiej wywiązał się z II. tematu Wolański, który barwnie i żywo przeprowadził swój pomysł, natomiast praca Ruska nie może wykazać się tylu walorami, naogół we wszystkich pracach meczu (II. temat) nie starano się wydobyć kryjących się, w tym ciekawym temacie, możliwości i dlatego ogólny rezultat jest słaby. C. d. n.

Zadanie maksymalne

W poprzednim numerze zamieściliśmy samomat maksymalny, z uwagi że ten nowy termin nie jest jeszcze znany Czytelnikom wyjaśnię krótko na czym polega isto a **zadań maksymalnych. W zadaniu maksymalnym czarne są obowiązane wykonywać najdłuższe posunięcie w danej pozycji.**

1. S. Limbach (Borysław)
(„Tijschrift v. d. Schb." 1927)

Samomat maksymalny w 3 posunięciach.

Warunek ten, pomimo, że szachownica jest **kwadratem,** nie będzie łatwy do wykonania, gdyż niezrozumiałem, początkowo może się wydawać, dlaczego n. p. ruch **a1—f6** jest dłuższy od ruchu **a1—h1**. Matematyka przyjdzie nam z pomocą! Ruch po prostej (n. p. a1—h1) oznaczamy **a** zaś ruch po przekątni (n. p. a1—f6) oznaczamy **b** i na wyprowadzonym wzorze: $\mathbf{b = a.\sqrt{2}}$ opierać się będziemy przy rozwiązywaniu czy układaniu tych zadań.

Podane poniżej niektóre wartości arytmetyczne poszczególnych posunięć ułatwią nam jeszcze bardziej rozwiązanie.

a1—b1=1, c3—c8=5 i t. d. — a1—b2=$\sqrt{2}$=1·414, a1—e5=4.$\sqrt{2}$=5·656, a1—c3!=2$\sqrt{2}$ i t. d. — Ruch skoczka a1—b3=$\sqrt{5}$. Możemy teraz rozwiązać powyższe zadanie. **1. Wb3—g3**! Czarne obecnie mają dwa jednakowej długości najdłuższe ruchy . . . Hb8; 2. Wb3! Hh8; 3. Wa1, H×a1 mat . . . **H×g3**; **2.** Kb2† Ha3† **3. Ge5! mat.** „Na oko“ wydawać się może, że warunek zadania nie jest spełniony, gdyż ruch 3. . . . Ha3—a7 wygląda na dłuższy, udowodniamy jednak że ruch Gh2—e5 wynosi 3$\sqrt{2}$=4·**242** zaś ruch Ha3—a7=**4** zatym jesteśmy w porządku.

Do tego typu zadań jeszcze powrócimy.

Z meczu Lwów—Śląsk

Dziś zamieszczamy dalsze trzy kompozycje z meczu Lwów—Śląsk, z orzeczeniem sędziego M. Wróbla:

II. M. Wójcik (nr. 64). Kompozycja, aczkolwiek ma mniej wyrazisty pomysł zaleca się bogatą grą i dobrze wykonanymi obrazami matowymi. Za najbardziej wartościowy uważam wariant 1 . . . Gg1 dow. 2. Sf6† e×f 3. Hh2† Wh3 mat.

III. S. Limbach (nr. 65). Miniatura w najlepszym „czeskim“ stylu z dobrym wstępem, który oddaje pole królowi i, jak na miniaturę żywa gra! Oczywiście jasne jest, że wszystkie gry kończą się identycznym matem.

IV. E. Wolański (nr. 66). Typowe zadanie wariantowe z jedną cichą grą, ciekawie pomyślaną. Pomysł natomiast mało wyrazisty.

I-szy Międzynarodowy konkurs zadaniowy „Przeglądu Szachowego“

„Przegląd Szachowy“ ogłasza I-szy międzyn. konkurs otwarty 1937/II. *na dwuchodówki.* Nagrody 15 i 10 zł. oraz książkowe. Sędziowie będą podani później. Zadania pod adresem: S. Limbach Borysław II. Ponerla 82. Równocześ-

nie ogłaszamy I. narodowy konkurs otwarty na *samomaty-miniatury* zamieszczone w 1937 r. przy czym dopuszczalne są samomaty najwyżej do 10 posunięć. Nagroda 10 zł. oraz książkowe. Termi i nadsyłania samomatów upływa 20 września 1937.

„Przegląd Szachowy“ annouces I. international composing tournament for *tvo - movers*, to be published in 1937/II. Prizes 15 and 10 zł. Entries to: S. Limbach, Borysław II. Ponerla 82, Poland.

I-szy kwartalny konkurs rozwiązaniowy

Obejmuje zadania od nr. *4.* do nr. *9.* włącznie. Termin nadsyłania rozwiązań sześciotygodniowy. Dalsze szczegóły w następnym numerze.

Odpowiedzi Redakcji

T. Horak Lwów. Zadanie otrzymaliśmy, dziękujemy. nr. 2. zamieszczamy nr. 1. natomiast posiada uboczne rozw. 1. b3! i 1. b5, poza tym możliwe jest przestawienie posunięć w rozw. autorskiem.

J. G. Łódź. (pseud. Martin) Zadania w badaniu, proponujemy umieścić pod pełnym nazwiskiem, czekamy na zgodę W. P.

Dalsze odpowiedzi w następnym numerze.

U w a g a. W zadaniu nr. 49 (Rusek) na polu *e5* ma stać czarny król (a nie biały) jak zresztą z pozycji łatwo się domyśleć można.

DZIAŁ TEORETYCZNY

Opracowuje L. Schmer. VII.

Podajemy praktyczne przykłady dalszych ataków i obron.

Partia Nr. 26.

Aljechin — Lasker

New-York 1924.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sg1—f3 Sg8—f6, 4. Sb1—c3 Sb8—d7, 5. c4×d5 e6×d5, 6. **Gc1—f4** c7—c6

Ważne aby niedopuścić do Sb5

7. e2—e3 Sf6—h5, 8. Gf1—d3 Sh5×f4, 9. e3×f4 Gf8—d6, 10. g2—g3 0—0, 11. 0—0 Wf8—e8! 12. Hd1—c2 Sd7—f8, 13. Sc3—d1

Prawdopodobnie lepsze było Sg5.

13. . . . f7—f6

Głęboka idea obronna.

14. Sd1—e3 Gc8—e6, 15. Sf3—h4 Gd6—c7

Czarne wzmocniły swą pozycję i zaczynają atakować słabe punkty białych.

16. b2—b4 Gc7—b6, 17. Sh4—f3 Ge6—f7! 18. b4—b5 Gf7—h5, 19. g3—g4 Gh5—f7, 20. b5×c6 Wa8—c8! 21. Hc2—b2 b7×c6, 22. f4—f5 Hd8—d6

Z groźbą Hf4.

23. Se3—g2 Gb6—c7! 24. Wf1—e1

Trochę za późno białe dążą do wymiany czarne są w posiadaniu linji b i decydującej diagonali c7—h2.

24. . . . h7—h5! 25. h2—h3 Sf8—h7. 26. We1×e8† Wc8×e8. 27. Wa1—e1 We8—b8, 28. Hb2—c1 Sh7—g5

Śmiertelne.

29. Sf3—e5 f6×e5, 30. Hc1×g5 e5—e4! 31. f5—f6 g7—g6, 32. f2—f4 h5×g4! 33. Gd3—e2 g4×h3, 34. Ge2—h5 Wb8—b2! 35. Sg2—h4 Hd7×f4, 36. Hg5×f4 Gc7×f4. Poddaje.

Partia Nr. 27.

Aljechin — Knosman

New-York 1924.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 e7—e6 3. Sg1—f3 Sg8—f6, 4. Sb1—c3 **c7—c5**, 5. c4×d5 e6×d5, 6. Gc1—g5 Gc8——e6, 7. Gg5×f6

Energiczniejsze aniżeli e4.

7. . . . Hd8×f6, 8. e2—e4! d5×e4 9. Gf1—b5† Gc8—d7, 10. Sc3×e4 Hf6—b6, 11. Gb5×d7† Sb8×d7, 12. 0—0 c5×d4, 13. Sf3×d4 Wa8--d8, 14. Sd4--f5 Sd7—e5, 15. Hd1—e2 g7—g6, 16. He2—b5†! Se5—d7

Jeśli Hb5: następuje Sf6 mat

17. Wf1—e1 Gf8—b4, 18. Se4—f6† Ke8—f8, 19. Sf6×d7† Wd8×d7, 20 Hb5—e5 Poddaje.

Obrona Tarascha

3. . . . c7—c5

Partia Nr. 28.

Marshhall — E. Lasker

New-York 1923.

1. d2—d4 d7--d5, 2. c2—c4 e7—e6, 3. Sb1—c3 **c7—c5**, 4. c4×d5 e6×d5, 5. Sg1—f3 Sb8—c6, 6. g2—g3

Idea Rubinsteina atakowanie izolowanego piona d5 przez Gg2.

6. . . . Sg8—f6, 7. Gf1—g2 Gc8—e6, 8. 0—0 Gf8—e7, 9. d4×c5 Ge7×c5, 10. Gc1—g5 d5—d4, 11. Gg5×f6 Hd8×f6, 12. Sc3—e4 Hf6—e7, 13. Se4×c5 He7×c5, 14. Wa1—c1 Hc5—b6, 15. Sf3—g5 Ge6—f5

Ostrożniejsze i pewniejsze jest Gd7.

16. e2—e4 d4×e3? 17. Wc1×c6! b7×c6, 18. Hd1—d6 Gf5—d7, 19. Hd6—e5† Ke8—f8, 20. f2×e3 f7—f6, 21. Wf1×f6†! g7×f6, 22. He5×f6† Kf8—e8, 23. Hf6×h8† Ke8—e7, 24. Hh8—e5† Ke7—d8, 25. h2—h4 Kd8—c8, 26. Sg5-f7 a7--a5, 27. Sf7—d6† Kc8—b8, 28. Sd6—b5† Kb8—b7, 29. Sb5—d6† Kb7—b8, 30. He5—e7 Hb6—c7, 31. He7—f8† Kb8—a7, 32. Sd6—b5† Ka7—b6, 33. Hf8×a8 Kb6×b5, 34. Gg2—f1† Kb5—b4, 35. Ha8—f8† c6—c5. 36. Hf8—g7 c5—c4, 37. Hg7—c3† Kb4—b5 38. Hc3—b3† Poddaje.

Partia Nr. 29.

Grünfeld — Rubinstein

Meran 1924.

1. d2—d4 d7—d5, 2. c2—c4 **e7—e6**, 3. Sb1—c3 **c7—c6**, 4. Sg1—f3 Sg8—f6, 5. e2—e3 Sb8—d7, 5. Gf1—d3 d5×c4! 7. Gd3×c4 b7—b5, 8. Gc4—d3 a7—a6, 9. 0—0 c6—c5! 10. a2—a4 b5—b4, 11. Sc3—e4 Gc8—b7, 12. Se4—d2 Gf8—e7, 13. Hd1—e2 0—0, 14. Wf1—d1

a5 było stanowczo lepsze, obecnie wzmacniają czarne swoją pozycje pionów i osiągają w końcu prowadzenie

14. . . . a6—a5! 15. Sd2—c4 Hd8—c7, 16. Gc1—d2 Wf8—d8, 17. Wa1—c1 Hc7—c6, 18. b2—b3 Hc6—d5, 19. Gd2—e1

Strata czasu.

19. . . . c5×d4, 20. e3×d4 Wd8—c8! 21. Ge1—d2 Sf6—e4, 22. Wd1—e1 Se4—d6, 23. He2—f1 Sd6×c4, 24 b3×c4 Hd —h5, 25. Sf3—e5 Sd7×e5, 26. We1×e5 Hh5—h4 27. f2—f4 Ge7—f6, 28. g2—g3

Umożliwia przeprowadzenie pięknej kombinacji.

28. . . . Gf6×e5! 29. d4×e5

Na 29. gh wygrywa 29. . . . Gd4†

29. . . . Hh4—e7, 30. Gd2—e3 He7—d7 31. Gd3—e2 Hd7×a4, 32. g3—g4 b4—b3, 33. Kg1—f2 Gb7—e4, 34. Ge3—d4 Wc8—d8, 35. Kf2—e3 Ge4—c2, 36. Wc1—a1 Ha4—b4, Poddaje.

WIADOMOŚCI Z KRAJU.

Warszawa. Polski Związek Szachowy komunikuje, że między 4. a 10-tym lipca r. b. odbędzie się turniej szachowy o mistrzostwo Polski dla Pań, w którym wezmą udział panie z Mistrzostwa W.O.Z Szach. za rok 1937. w liczbie sześciu, oraz reprezentantki poszczególnych okręgów i klubów samodzielnych w miarę zgłoszeń. Turniej będzie jednocześnie podstawą dla wyznaczenia przedstawicielek na Olimpiadę Szachową w Sztokholmie. W turnieju przewidziane są nagrody honorowe Rozgrywki odbywać się będą w lokalu P. Zw. Szach. przy ul. Królewskiej 23., raz lub 2 razy dziennie w zależności od ilości uczestniczek. Członkowie Polskiego Zw. Szachowego, zechcą zgłosić po jednej szachistce do dnia 25 b. m. na adres sekr.: Komisji technicznej Polskiego Związku Szachowego, Warszawa Królewska 23.

Jurata (półwysep Helski). IV. Międzynarod. turniej szachowy o mistrz. Polski w którym brało udział 22 graczy został zakończony 6. b. m. wspaniałym zwycięstwem Mistrza Dra S. Tartakowera, który zdobył 17 pkt. na 21 możliwych, 2-gą nagrodę uzyskał Mistrz Szwecji R. Stahlberg uzyskując 16 p. na 21 możliwych, 3-cią nagr. Mistrz. M. Najdorf 15 p., 4., 5. i 6-tą nagrodą podzielili się Appel (Łódź), A. Steiner (Węgry) i V. Pirc (Jugosławia) uzyskując po 14 p., 7-mą i 8-mą podzielili się Regedziński i Szpiro (Łódź) po 12½ 9-tą i 10-tą nagr. podzielili się Mistrz Foltys (Czechosłowacja) i Gerstenfeld (Łódź) po 12 pkt. Szczegółową tabelę z mistrzostw w Juracie, podajemy na okładce.

Łańcut. Turniej o mistrz. m. Łańcuta na r. 1237, zorganizowany przez Zarząd Koła Zw. Rezerwistów, dał następujące wyniki: 1. Bilik, 2. Silberman, 3. Pelc, 4. i 5. Szymański i Wiener, 6. Trompeter, 7. Kret i 8. Gotlieb, Zwycięzcy otrzymali cztery nagrody gotówkowe 20, 12, 10 i 8 zł. pozatym wszyscy uczestnicy turnieju głównego, otrzymali artystyczne dyplomy szachowe. Wskutek tego turnieju życie szachowe w Łańcucie bardzo się ożywiło, tak że nawet obecnie przy wspaniałej pogodzie Świetlica Zw. Rezerwistów jest szczelnie wypełniona szachistami i stanowi teren jednego z najbardziej ruchliwych ośrodków życia kulturalnego i towarzyskiego w Łańcucie.

I-szy Turniej korespondencyjny

Do I-go Turnieju korespondencyjnego zgłosili się dotychczas następujący gracze: Inż. H. Salzman W-wa, A. Szymański Łańcut, K. Malanowski Sambor I. Dąbrowski Paleśnica, A. Pariser Baranowicze, L. Kornfeld Piotrków Tryb. Dr. Wł. St. Urbański Pionki. M. Kmietowicz Zakopane, Br. Zając Przemyśl, M. Żur Przemyśl. Zgłaszajcie się licznie i jak najrychlej do Turnieju.

Odpowiedzi Redakcji

Prof. I. Król Krzeszowice. Propozycja w sprawie datowania każdego n-ru, jest zupełnie słuszna, ale pr. szę wziąść pod uwagę że wydawnictwo szachowe które kosztuje tylko 30 gr. mimo najszczerszej chęci, nie jest w stanie dotrzymywać zawsze punktualności. Serdecznie dziękujemy za nadesłanie pocztówki, 5 nr. wysłaliśmy.

M. Grzęda Poznań. List otrzymaliśmy serdecznie dziękujemy.

W. Niesułowski Krzemieniec. Artykuł o szachach poczwórnych, zamieścimy w jednym z najbliższych numerów.

Prostujemy że p. Pomohaczy zamieszkujący obecnie w Przemyślu, należał we Lwowie do czołowej grupy A-klasy a nie B-klasy jak było podane.

Tabela turnieju o mistrzostwo Polski w Juracie

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	pkt.
1. Dr. S. Tartakower	■	½	½	1	½	1	½	½	1	1	1	½	1	1	1	1	½	1	1	1	½	1	17
2. G. Stahlberg	½	■	½	1	½	1	1	1	1	½	½	½	½	1	1	½	½	1	1	½	1	1	16
3. M. Najdorf	½	½	■	½	½	½	½	½	1	0	1	1	1	½	1	1	1	1	0	1	1	1	15
4. E. Steiner	0	0	½	■	0	½	½	0	1	0	½	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14
5. I. Appel	½	½	½	1	■	0	½	1	½	½	1	½	½	1	1	0	1	0	1	1	1	1	14
6. V. Pirc	0	0	½	½	1	■	½	1	½	½	½	½	1	½	1	½	1	1	1	½	1	1	14
7. T. Regedziński	½	0	½	½	½	½	■	0	½	0	½	½	1	½	1	½	1	1	1	½	1	1	12½
8. A. Szpiro	½	0	½	1	0	0	1	■	0	½	1	0	1	0	½	1	1	½	1	1	1	1	12½
9. J. Foltys	0	½	0	0	½	½	½	1	■	1	½	½	0	½	1	½	1	1	½	½	1	1	12
10. E. Gerstenfeld	0	0	1	1	½	½	1	½	0	■	1	½	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	12
11. A. Wojciechowski	0	½	0	½	0	½	½	0	½	0	■	½	1	1	½	0	½	1	1	1	1	1	11
12. H. Friedman	0	½	0	0	½	½	½	1	½	½	½	■	0	½	0	1	1	½	½	½	½	1	10
13. 5. Andersen	0	½	0	0	½	0	0	0	1	1	0	1	■	½	1	½	1	0	1	½	0	1	9½
14. F. Apszenek	0	0	½	0	0	½	½	1	½	0	0	½	½	■	0	½	1	1	1	0	1	½	9
15. St. Zawadzki	½	0	0	0	0	0	0	½	0	1	½	1	0	1	■	½	1	0	0	1	1	1	9
16. L. Kremer	0	½	0	0	1	½	½	0	½	0	1	0	½	½	½	■	0	1	0	1	½	1	9
17. K. Piltz	½	½	0	0	0	0	0	0	0	1	½	0	0	0	0	1	■	1	0	1	1	1	7½
18. M. Łowcki	0	0	0	0	1	0	0	½	0	1	0	½	1	0	1	0	0	■	0	½	1	1	7½
19. I. Schächter	0	0	1	0	0	0	0	0	½	0	0	½	0	0	1	1	1	1	■	0	0	1	7
20. A. Frydman	0	½	0	0	0	½	½	0	½	0	0	½	½	1	0	0	0	½	1	■	0	1	6½
21. J. Jagielski	½	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	½	1	0	0	½	0	0	1	1	■	1	5½
22. L. Wiedermański	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	½	0	0	0	0	0	0	0	■	½

Redaktor odp.: I. Schächter Lwów, Kazimierza W. 3. — Druk. Kupiecka, Pasaż Hausmana 5